

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

3-1-52

KUIFJE

Nr 1

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

WAT WIL DIE MAN? HIJ WIL BEWIJZEN, DAT EEN AUTOPED MET EEN MOTOR EEN BROMFIETS IS!

GOEDE tradities moeten in ere gehouden worden, en daarom gaan we ook dit jaar naar het koninklijk Cirkus. Vorig jaar hielden we onze grote bijeenkomst in Februari, ditmaal komen we samen op 10 JANUARI 1952.

Ik verwacht al mijn vrienden lezers, ze grote als kleine, alle clubleden en ik reken vooral op de oude getrouwen! Deze namiddag, jullie mogen me vrij geloven, zal voor heel de grote Kuifjesfamilie onvergetelijk worden!

In samenwerking met de directie van het Koninklijk Cirkus werd een prachtig programma uitgewerkt. Jullie krijgen dit jaar het Grote Cirkus Harry Williams te zien met talrijke clowns, acrobaten, wilde dieren en prachtige olifanten die geweldige nummers zullen uitvoeren.

Zoals ieder jaar hebben we een grote verrassing voor jullie, doch daarover kunnen we hier verder niets meedelen!

Bespreek nu reeds jullie plaatsen in het Koninklijk Cirkus, Onderwijsstraat, Brussel, of telefoneer naar het nummer 17.25.52 om je kaarten te laten voorbehouden. Hier volgt de lijst met de prijzen van de plaatsen voor deze vertoning:

	Gewone prijs	*Voor Kuifje's vrienden*	*Voor Clubleden*
Loge	Frs. 90.—	Frs. 70.—	Frs. 50.—
Zetel (voor)	» 70.—	» 60.—	» 40.—
Zetel (opzij)	» 60.—	» 50.—	» 35.—
Balkon (voor)	» 50.—	» 40.—	» 30.—
Balkon (opzij) ...	» 30.—	» 25.—	» 20.—
Galerie (voor) ...	» 25.—	» 20.—	» 15.—
Galerie (opzij) ...	» 15.—	» 10.—	» 10.—

De clubleden krijgen een vermindering op vertoon van hun lidkaart en de lezers en vrienden van Kuifje knippen de bon uit, die in ons blad (Nrs 51 en 52) staat, en geven die af wanneer ze hun kaarten gaan halen. Met deze bon krijgen ze eveneens een vermindering.

Ik wens jullie nu reeds veel pret en hoop jullie allemaal te zien in het Koninklijk Cirkus, Donderdag 10 Januari. Kom reeds om 14.30 u. ten einde gemakkelijk plaats te vinden en alle verkeersopstoppingen te vermijden. Jullie weten best hoe druk het er toe gaat die namiddag in de Onderwijsstraat!

Tot ziens in het Cirkus!

Kuifje

DE KUIFJE's BON

BRIEVENBUS

A. NOTEBAERT van Roeselare. — Je pakje met de punten goed ontvangen, maar... wat wens je voor die bons?

U. TEURLINCKX, Montaigne. — Je vraagt een geschenk dat niet op de premielijst staat, alhoewel je toch weet dat, alléén die kunnen gegeven worden. We waren dus verplicht zelf te kiezen.

Jeannine HERMAN, Kortrijk. — Auto's kun je voor de Kuifje's bons niet verkrijgen. Daarin heb je je erg vergist. We zonden je een wimpel.

Felix HELSEN. — Alle Kuifje's bons zijn geldig.

E. GEEROMS. — Om het album « Reinaert de Vos » volledig te illustreren, heb je honderd zes en negentig prentjes nodig.

Ch. BOLLAERT. — Stuur ons je volledig adres!

★

ONBEKENDEN

X., van Gent : 100 punten in een witte omslag. — X., van A. (?) : 200 punten in een bruin pakje als staal zonder waarde. — X., van Brussel : 50 punten in een groene omslag.

LEES DIT

De albums DE DRIE MUSKETIERS (deel I en II) zijn volledig uitgeput en zullen niet meer herdrukt worden!

— 'k Liet een KUIFJE's BON vallen! Hoe zal ik die weer kunnen oprapen?

Onze brievenbus

André Aelterman, St. Niklaas. — Hartelijk welkom in onze grote club! Zul je ook vele lezers werven voor ons blad en me af en toe een briefje pennen? Beste wensen voor heel de familie!

Hugo Hendrickx, Mechelen. — Dank, voor je brief. Het adres van enkele Kuifjesleden uit Mechelen zal ik je bezorgen. Jullie kunnen dan samen een club stichten.

Willy en Albert van Sael, Berchem/Brussel. — De foto, die jullie me zonden, vond ik prachtig! Hartelijk welkom in de grote familie en prettige feestdagen!

Sylvain Piraux, Leopoldsburg. — Hartelijk welkom. Ik ben er van overtuigd dat je een flink clublid zult zijn en dat je veel leden zult werven voor de grote Kuifjesfamilie.

Johan Story, Gent. — Je vergat je geboortedatum en slechts wie hier bij ons ingeschreven is als abonné voor drie maanden, zes maanden of een jaar krijgt de lidkaart gratis. Wie zijn weekblad iedere Woensdag koopt heeft geen abonnement. Je foto is zeer aardig!

Donald Marquenie, Gent. — Hartelijk welkom in onze grote familie. Tracht in het vervolg eens duidelijker te schrijven wanneer je me een briefje pent. Ik heb er specialisten moeten bijroepen om je spijkerschrift te ontcijferen!

Fernand Bavijts, Molenbeek. — In Nr 13 van dit jaar stond de uitleg voor het oplossen van de cijferboodschappen. Voor geval je dit nummer niet mocht hebben, zend ik je de uitleg.

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — *Drukkerij* : C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Een los nummer	6.— frs.	7.— frs.
Ab. drie maanden	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De « Perel » is naar de haaien gegaan en de bemanning maakt een vlot, waarmee ze naar Madagascar willen varen. Nebbens en zijn handlangers trachten het vlot 's nachts te stelen, maar hun opzet mislukt...

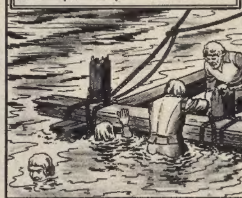

(Wordt voortgezet.)

WAPENBROEDERS

Verhaal van Y. DUVAL.
Geïllustreerd door J. LAUDY.

WANNEER ik nu terugdenk aan de elf jaar die ik doorgebracht heb in dienst van de keizer, kom ik tot het besluit dat een s o l d a a t onnoemelijk leed verdraagt in ruil voor eer en roem. Ik galoppeerde dagen en nachten zonder van m'n paard te stappen en ik ben eens acht en veertig uur gewond op het slagveld blijven liggen, waar ik me moest verdedigen tegen raven en dieven. Van grote honger heb ik zelfs ratten gegeten, ik heb door stromen gezwommen, waarin grote ijsblokken dreven en de dood honderdmaal voor ogen gezien. Nooit zal ik m'n ontmoeting met Paumé vergeten op de 1e December van het jaar 1805...

★

Mijn vader, graaf du Breuil, moest, zoals vele andere adelijke families, uit Frankrijk vluchten in 1791. De opstandelingen waren van uit de hoofdstad naar het platteland gekomen om de bezittingen van de heren te plunderen.

Ik was toen zeven jaar en herinner me nog duidelijk dat de menigte, die het kasteel in brand stak, aangevoerd werd door Colas, de smid. Hij was het, die m'n ouders bedreigde en me een schop gaf, zodat ik aan het andere eind van de kamer terecht kwam. We trokken daarna naar Koblenz. We waren arm en hadden heimwee. M'n ouders stierven van verdriet en ik was vast besloten terug naar mijn land te keren. Ik had de wonderlijke opgang van de kleine Corsikaan gevolgd, die Eerste Consul benoemd werd.

In 1804 kwam de amnestie en vele emigranten keerden terug naar hun vaderland. Met de geestdrift van m'n twintig jaar liet ik me inlijven bij het keizerlijke leger. Ik werd huzaar en één jaar na m'n inlijving verkreeg ik het brevet van luitenant. Ik lag in het stadje Brünn in Moravië en moest mijn eenheid vervoegen, die langs de weg naar Obnütz ingekwartierd was. Op m'n weg ontmoette ik kleine groepen verkenners, soldaten die hun wapens poetsten voor hun tenten en het geschut opstelden. Men kon aan alles merken dat er een slag werd voorbereid. In die wirwar van soldaten en paarden vond ik eindelijk het eerste regiment Huzaren en ik vroeg aan een officier waar ik de capitein van het escadron kon vinden.

— Ha, Paumé, of liever « de beer », zo noemen wij hem, zie je, die logeert op die kleine hoeve recht voor je. Klop maar aan, men zal de deur voor je openen !

Een soort gegrom beantwoordde mijn kloppen. Bij m'n binnentreden vielen m'n blikken op een grote houten kuip, die in het midden van de kamer stond, met daarin een grote, harige gestalte en een huzaar die met opgestroopte hemdsmouwen emmers koud water over die gestalte goot.

— Je giet er de helft naast, uilskuiken ! donderde Paumé, want hij was het, neem die borstel en schrob m'n rug. Harder ! Is het zo, dat men een volbloed roskamt ? Mijn huid is ijzersterk, hoor je !

Ik had de hielen tegen elkaar geklapt en was stram blijven staan. Paumé wreef het water uit z'n ogen en vroeg aan zijn ordonnans :

— Bourdu, wie is dat ?

— De nieuwe luitenant voor het vierde escadron !

Terwijl ik m'n brevet overhandigde, stelde ik me voor als luitenant du Breuil, benoemd bij het vierde escadron Huzaren.

Paumé droogde zijn gezicht af en bekeek me lang. Ik herkende in hem... Colas, de smid ! Ik kon een kreet onderdrukken en me beheersen, maar ik moet erg bleek geworden zijn, want die grote, ruwe kerel grinnikte :

— Voel je je niet goed, graaf du Breuil ? Een slok water ?

— Ik voel me uitstekend, mijnheer...

— Het leven bezorgt ons zo af en toe verrassingen, zei de smid, terwijl hij een hemd van grof linnen over zijn zwaar lijf trok, waarover brede littekens liepen. Het is nu tien jaar geleden, nietwaar ?

— Dertien jaar, mijnheer. Dertien jaar wacht ik op deze ontmoeting...

— Werkelijk ? En waarom ?

Ik wierp het hoofd in de nek en voelde m'n bloed koken...

— Omdat ik me de schop herinner die je me gaf, en een du Breuil zich niet laat beledigen. Wij hebben dus nog een rekening te vereffenen...

Ik dacht een ogenblik dat « de beer » zou stikken van woede.

— Alle duivels ! brulde hij, terwijl hij z'n sabel, die aan de rug van een stoel hing, uit de schede trok en op mij toekwam. Ik had m'n degen getrokken en zag de wildeman afkomen. Bourdu, blijkbaar gewoon aan zulke vechtpartijen, had de waskuip reeds in een hoek geschoven... Op hetzelfde ogenblik werd de deur opengegooid en de hoge, eerbied afdwingende gestalte van generaal Lasalle stond voor ons.

— Paumé, je bent gek of dronken ! Een duel op de vooravond van een grote slag ? Dat verbied ik je ! Indien je het er levend afbrengt, kun je het na de slag uitvechten, begrepen ? Luitenant du Breuil, jij zult voorlopig Delmet als stafofficier vervangen.

— Generaal, zei ik toen we buiten stonden, die man heeft schuld aan de dood van mijn ouders en dat kan ik niet vergeten...

— Paumé is ruw en soms onhandelbaar, maar hij kan met z'n sabel omspringen als niet een. Hij wijkt niet voor de vijand. Nu mogen we alleen denken aan de strijd die we morgen tegen de Russen en de Oostenrijkers moeten leveren en iedere persoonlijke twist laten varen.

De volgende morgen om vier uur, in een dichte nevel, begon het gevecht. Drie uur later scheurde het mistgordijn open en in de eerste zonnestralen zagen we de heuvels van Austerlitz blinken.

Met de stafofficieren van generaal Lasalle lag ik op een hoogte en ik benijdde m'n vrienden die er konden op los gaan. Enkele ruiters draafden voorbij, en een van hen riep me toe :

— Van je afspraak komt niets in huis, luitenant ! Paumé is niet teruggekeerd !

Het was Bourdu, die met zijn vrienden achter onze stelling galoppeerde, waar zijn escadron opnieuw zou gevormd worden.

— Generaal, mag ik niet mee met mijn escadron ? vroeg ik aan Lasalle. Zonder zijn antwoord af te wachten, gaf ik m'n paard de sporen en had m'n plaats in de rij ingenomen. Aan de rand van de grote vlakte klaroenden de trompetten en met getrokken sabel stormden we in op de infanteristen van Koetoesoff. Toen we reeds voorbij de eerste vijandelijke stellingen waren gereden, bemerkte ik een paard dat als gek rondliep en zijn ruiter, die met zijn laars in een stijgbeugel was blijven hangen, achter zich sleepte. Ik keek nader toe en zag dat het Paumé was...

Ik reed er op af, sneed de stijgbeugel door en hees de bewusteloze op m'n paard. Toen ik de teugel wendde om de eigen linies te bereiken, zag ik drie vijanden naderen. Een kogel nam mijn vederbos mee en wat er daarna gebeurde ging zo bliksemsnel, dat ik er geen bijzonderheden over weet. Ik moet echter vreselijk met m'n sabel gemolenwiekt hebben, want de drie Russen hebben de benen genomen. Het was Lasalle zelf die me zag aankomen met m'n last en riep :

— Wel, du Breuil, je zet je leven op het spel om dat van een man te redden wiens dood je wenst ?

— Ja, generaal, want ik wil niet dat het de kozakken zouden zijn die Paumé's rekening maken !

— Je bent een echt huzaar ! zei de generaal en de officieren die naast hem stonden, schaterlachten.

Een uur later had Murat zijn cavalerie in de strijd geworpen tegen de kozakken en de Russische infanterie. Aan het hoofd van ons escadron reden de toekomstige koning van Napels, Lasalle en al de brigadegeneraals op prachtige paarden en zadels in karmozijn rood met goud geborduurd. De hoefslagen van die duizenden paarden maakten het lawaai van een orkaan. Boven dat geraas uit hoorde ik links van mij een vreselijk gebrul. Het was Paumé die zonder hoed, zonder dolman en rechtop in de stijgbeugels te keer ging als een duivel in een wijwatervat.

★

De slag werd door onze troepen gewonnen, maar ik werd wakker in een hospitaalbed... De chirurg toonde me lachend een kogel die hij uit m'n dij had gehaald en Paumé zat naast me en trok de dekens over m'n schouders als een bezorgde moeder. Achter hem ontwaarde ik Bourdu, met enkele flessen Tokayer in de armen.

— Op je medaille, luitenant du Breuil, riepen beiden lachend.

— Toen ik je uit de vijandelijke linies haalde — de ene dienst is de andere waard — vertelde Paumé, kwam ik terecht in een van de veldkeukens van de tsaar en... ik moet toegeven dat die heren weten wat fijn is !

Hij schonk zijn glas nog eens vol en ledigde het in één teug.

Tijl Uilenspiegel

Tijl en Lamme moeten hun wagen laten herstellen. Tijl bergt de schat in lege bijenkorven. Schavuiten hebben dit gezien...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Vooruit, er op af! Er is een mooie buit in de wacht te slepen!

Neen, het is thans te gevaarlijk. De rakkers van de schout zijn op ronde. We komen deze nacht weer

Tijl en Lamme slapen die nacht op de hooischelf van de smid. Tijl, die de slaap niet kan vatten, bemerkt de sluipende gestalten van de twee vagebonden...

Gedreven door een angstig voorgevoel, daalt Tijl van de schelf en besluipt de boeven om hen af te luisteren...

Het is wel donker, maar we kunnen niet missen. De met goud gevulde korf zal zeer zwaar zijn!

Drommels! Die hebben mij daarstraks bespied!

Tijl besluit de vagebonden een poets te bakken. Hij verbergt het goud in de struiken en kruipt zelf in de bijenkorf

Strompelend door de dichte duisternis, haasten de boeven zich met hun vermeende buit weg

Een eind verder trekt Tijl aan de baard van de laatste boef en rukt vervolgens de voorste aan de haren!

Hel en duivel! Zoek je twist? Blijf van m'n baard, broeder, of het zal je rouwen

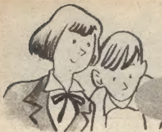
Ik zou het niet wagen! Integedeel, vriend, jij bent het die mij aan de haren trekt!

Tijl herhaalt dit spelletje enkele malen en de twee schurken vliegen elkaar in het haar. Tijl kiest het hazenpad

's Morgens is de wagen hersteld. De buidels worden weer weggemoffeld en de reis gaat verder. In een herberg waar Tijl en Lamme ontbijten, doen drie blinden hun intrede

Onder luid misbaar smeken zij om een aalmoes. Een van hen nadert de tafel met z'n bedelkroes

Reeds opent Tijl zijn beurs doch de waardin fluistert hem haastig iets in het oor...

Het PLATINA-BEELDJE

Ras Lipari Mahonen keert naar zijn land terug met de sneltrein Parijs-Marseille. Zijn schatten heeft hij toevertrouwd aan de detective Colerette. Na tal van wederwaardigheden komen ze eindelijk in Marseille. Jaak en Marina, die hun oom vergezellen, hebben de Platina Kat reeds vooruit gezonden. Gelukkig maar, want anders hadden Jocast en zijn bende er de hand op gelegd. Alvorens scheep te gaan naar Ethiopië, doet Colerette een verkenningstocht. De bende van Jocast zit hem op de hielen...

EEN LASSO EN BOETSEERKLEI OP HET TONEEL

DOOR de bandieten van nabij gevolgd, was Colerette reeds tweemaal rond de schilderachtige wijk gelopen. Nog steeds ontmoette hij geen kat !

Twee of drie keer, geloofde hij een uitweg naar het centrum van de stad gevonden te hebben, maar het was slechts een ietwat bredere straat tussen de eindeloze stegen. Op de hoek van een straat werd Colerette meegesleept door z'n eigen snelheid en botste tegen een persoon van een zekere leeftijd aan. Beiden rolden hals over kop over de stenen.

Onze held sprong vlug overeind en stelde vast dat hij, primo : eindelijk uit de verdachte buurt geraakt was, want de straat waarin hij stond was breed en er reden trams, en secundo, dat het slachtoffer van zijn snelheid niemand anders was dan Sidonie.

De oude huishoudster snoof terwijl ze haar tas afpoetste.

— Ik veronderstel dat je mosterd gaat kopen voor m'n voetbaden ?

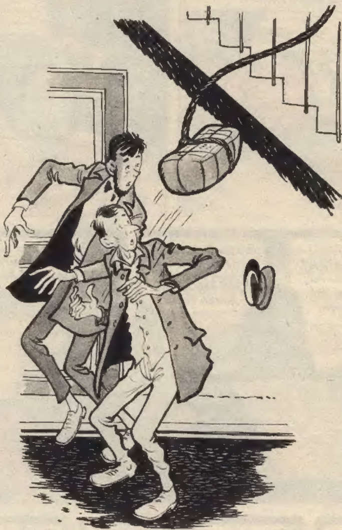
— Juist. U heeft goed geraden, mijnheer. Geleerdheid is toch een mooie zaak !

— Na die dolle jacht is m'n verkoudheid genezen. Ik heb geen voetbaden meer nodig. Kom met me mee, want niemand van ons mag het consulaat nog verlaten. De oorlog met de bende van Mijnheer Twaalf is in een critische faze getreden. We moeten over de veiligheid van onze mensen waken. Zelfs jij, m'n arme Sidonie, bent voortaan in gevaar.

— Is dat mogelijk ?... En de kanarie ?

— De kanarie ook, besloot Colerette lachend.

Intussen waren de achtervolgers natuurlijk verdwenen. Vestzakrevolutie in het consulaat ! De speelgoedhandelaars van Marseille hadden lucht gekregen van de hobbies van de Ras en verdrongen elkaar in de hall. Ze boden Zijne Hoogheid tinnen soldaatjes, wapenrustingen en toverlantaarns aan in de hoop zijn gunst te winnen en ergens aan zijn Hof, een fijn plaatsje te bemachtigen.

De lasso van Marina trok het pak de hoogte in.

Eerst was de Ras van plan de handelaars te ontvangen. Hij zou hen doen plaats nemen op z'n muziek-stoelen en hij zou hun diploma's uitreiken in wier zegel een klappertje verborgen was. Maar toen werden de dozen met de electrische trein binnengebracht en Zijne Hoogheid had ogen noch oren meer voor die mooipraters. De Ras onderzocht ieder detail van zijn spoorweg om zich er van te overtuigen dat ze door de reis niet geleden hadden. Wat een vreugd zou het zijn heel die trein uit te stallen op de brug van het schip ! Tiffon Palamos, Laitance en Colerette trachtten de speelgoedhandelaars buiten te krijgen.

Een van hen werd op de drempel weerhouden door Marina.

— Wat hebt u over de schouder hangen, mijnheer ?

— Een lasso, juffrouw. De echte lasso van Buffalo Bill !

— Die koop ik !

Al het zakgeld van de arme Pompoen ging er aan. Ze was er mee in haar schik en gebruikte het trapportaal van de eerste verdieping al dadelijk als oefenterrein. Ze mikte naar de deurklinken, de lampen en versieringen van de trapleuning...

De speelgoedhandelaars gaven het zo vlug niet op. Met nog een heleboel andere lanterfanters bleven ze post vatten voor de deur.

— Het zou me verwonderen, zei Colerette tot de kamerheer en Laitance, zo er tussen die massa die ons dit wil aanprijzen en dat wil verkopen niet enkele bendeleden van Dubbel Zes zaten ! Kijk me die tronies eens aan ! Toen ik binnen kwam meende ik om de hoek een gezicht te zien, dat geleek op de tronie van de « bon vivant ». Sla m'n bevelen niet in de wind !... Ha, goed, nog een van die ongewenste kaffers die naar hier komt !

Een kleine magere man wist zich doorgang te verschaffen en tot bij de deur te geraken. De detective ging hem tegemoet.

— Zijne Hoogheid ontvangt niet. Onnodig aan te dringen.

— Ik... ik moest hem iets afgeven !

— Ja, dat kennen we. Er zijn er reeds twee honderd die dat idee hebben gehad. Maak voort, vriend !

— En wat moet ik met dit pak doen ?

— Neem het mee terug, mijnheer, of geef het aan de eerste de beste ! Daar heb ik niets tegen !

— In dit geval... hakkelde de kleine, magere man...

Hij daalde bedeesd de trap af. Aan de deur wachtte hem een menigte met uitgestoken handen en hebzuchtige blikken...

Plotseling een schril gefluit, een ring daalde langs de trap neer en trof de kleine man. Hij liet zijn pak los, de lasso van Marina slingerde er rond en trok het vlug in de hoogte. Dat alles had niet meer dan vijftien seconden geduurd.

Vierklauwens stormde Colerette naar boven.

— Pompoen, donderde hij, wat haal je uit ? Dwaze meid !

— Ik vermaakte me, oom, antwoordde Marina.

Brein-nummer-één haalde de schouders op, nam het pak en opende het.

— Sapperloot, gromde hij, het was de Platina Kat die ik terugstuurde...

Het koud zweet brak hem uit...

Onderaan de trap riep de magere man met schrille stem :

— Ik vergat u te zeggen, dat ik vanwege de havenkapitein kwam !

Volgende week :
NOG DE LASSO EN DE BOETSEERKLEI

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer zijn met hun vrienden Pedro en Kunegonde op de kust van Zuid-Amerika aangespoeld. Ze vallen eerst in handen van piraten en worden daarna aangehouden door Spaanse soldaten...

ZODRA DE GEVANGENEN IN SAN BIMBO TOEKOMEN, WORDEN ZE NAAR DE GOUVERNEUR GELEID...

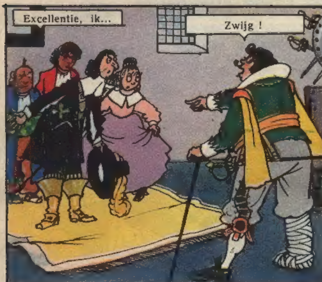
Excellentie, wij hebben vier gevaarlijke piraten gevangen genomen.

Haha! Ze bekenden schuld.

Neen, Excellentie, ze vertelden dat ze onschuldige schipbreukelingen zijn...

Goed. Ik zorg er wel voor!

... of liever, spreek! Welke plannen koesteren die ellendige bandieten?

Weet ik niet, Excellentie.

Misschien heb ik met dit spektonneke meer geluk. Vooruit, ik luister...

Excellentie, wij zijn arme schipbreukelingen die...

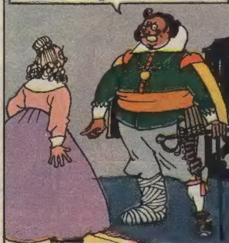
Dat dacht ik al!... En jij, weet jij er iets over?

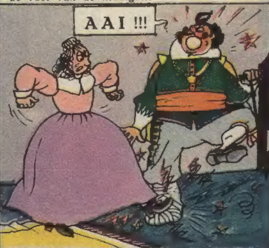
Waarover?

Schipbreukelingen! En jij, juffertje, weet je iets meer dan je gezellen.

Excellentie, u vergist zich vreselijk!

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

Renaat en Christiane herkennen hun vader in de straten van Melbourne en volgen hem. Eribert en zijn handlanger hebben de kinderen opgemerkt en gaan hen na. Samen stappen ze een huis binnen. Eribert vuurt op van Meylbeke...

Teksten en tekeningen van F. Craenhals.

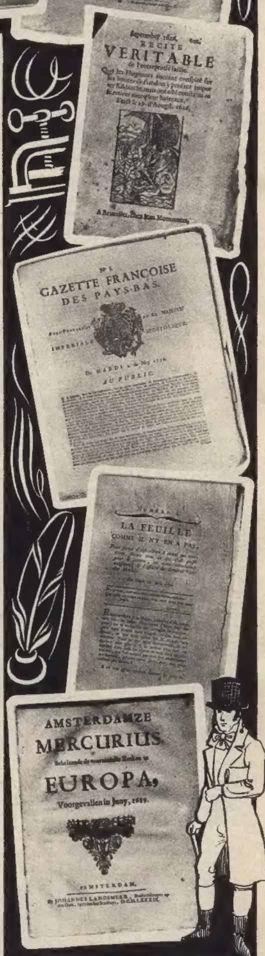

(Wordt voortgezet.)

Nieuwe Tijdinghe

September, 1626.

RECITE VERITABLE

A Bruxelles, chez Jean Mommaert.

GAZETTE FRANÇOISE DES PAYS-BAS.

AU PUBLIC.

LA FEUILLE COMME IL N'Y EN A PAS.

AMSTERDAMZE MERCURIUS

EUROPA,

Voorgevallen in Juny, 1619.

t'AMSTERDAM,

By JOHANNES LANDSMEER

DE GESCHIEDENIS VAN HET NIEUWSBLAD

De uitvinding van de drukkerij heeft aan de wereld niet alleen het boek geschonken, maar ook de pers, die thans aanzien wordt als de eerste van de drie grootmachten die de wereld regeren.

Alle Westerse landen hebben de uitvinding van het nieuwsblad opgeëist. De Fransen meenden op de eer aanspraak te mogen maken met het eerste nummer van *La Gazette de France* van de chirurgijn Theophraste Renaudot, nummer dat als datum draagt : 10 Mei 1621. De Engelsen konden die eer aan de Fransen niet gunnen en zwaaiden met een exemplaar van *The English Mercury* van 1588 ! De zaak draaide uit op een schandaal, want op zekere dag ontdekte men dat het slechts een vervalsing was. Totnogtoe is het oudste bekende nieuwsblad de *Nieuwe Tijdinghen* van de Antwerpse drukker Abraham Verhoeven. Het eerste nummer kwam in 1605 van de pers met speciaal privilegie van de aartshertogen Albrecht en Isabella, die toen over de Zuidelijke Nederlanden regeerden. Het blad van Abraham Verhoeven was ongeveer zo groot als *Kuifje*. 't Verscheen op acht, twaalf of zestien bladzijden, naargelang de omstandigheden, en 't had reeds al de eigenschappen van het modern nieuwsblad : politieke, militaire, economische berichten, plaatselijk nieuws en zelfs advertenties ! Het was ook geïllustreerd, niet met fotocliché's natuurlijk, maar met kopergravures. De *Nieuwe Tijdinghen* hebben 222 jaar lang bestaan. In 1827 verscheen het laatste nummer.

Het eerste Brussels blad verscheen pas veertien jaar na de *Nieuwe Tijdinghen* en heette *Recite Veritable* en werd gedrukt op de persen van een zekere Jan Mommaert. De Brusselse pers heeft nog andere pioniers gehad : *Le Courrier Veritable des Pays-Bas*, waarvan het eerste nummer op 28 Augustus 1649 verscheen, *Les Relations Veritables* in 1651, *De Gazette van Brussel* in 1644.

Het eerste Belgisch dagblad verscheen in 1777, ten tijde van de Noord-Amerikaanse Vrijheidsoorlog. Dat blad heette : *La Feuille Sans Titre* (Het blad zonder naam).

In 1840 verschenen er in België 28 Franstalige dagbladen en geen enkel Nederlands. Er werden wel 26 Nederlandse weekbladen gepubliceerd, waarvan het belangrijkste *Den Vaderlander* van Gent was, met een oplage van ongeveer 1.000 ex. Volgens persdeskundigen bedroeg de totale oplage van de Belgische pers in 1840 ongeveer 45.000 ex., waarvan 25.000 voor Brussel en 20.000 voor de rest van het land. Een middelmatig dagblad heeft thans meer lezers. In 1855 waren er 2 Franse en 17 Nederlandse dagbladen bijgekomen. De eerste Nederlandse dagbladen verschenen in 1844. Te Brussel werd er een opgericht door Jan de Laet en te Antwerpen kwam *Het Handelsblad* van de pers, dat thans nog bestaat en het oudste Nederlandse dagblad van België is.

In 1852 verscheen er reeds een Standaard, nl. *De Standaert voor Vlaenderen* voor Gent en omgeving. Over de Belgische perstoestanden in het jaar 1880 bezitten we enkele interessante gegevens : Er verschenen toen 77 dagbladen (nu maar 47 meer) en 244 weekbladen. In Brabant werden er 21 Franse dagbladen uitgegeven (waarvan er thans geen enkel meer bestaat) en geen enkel Nederlands.

In West-Vlaanderen, het land van Gezelle, Verriest, Rodenbach, verschenen vier Franse bladen en geen enkel Vlaams ! In de XXe eeuw kwam onze pers tot grotere bloei, dank zij de technische verbeteringen, de algemene schoolplicht en de ontwikkeling van de middenstand en de arbeidersklasse. Ziehier enkele oplagecijfers van onze voornaamste kranten van 1908, enkele jaren voor het uitbreken van de eerste wereldoorlog. De cijfers zijn ontleend aan de studie « Vooruitgang op Persgebied » van M. Stijns. *De Gazet van Antwerpen* had toen de hoogste oplagen van ons land : 100.000 ex. Daarop volgden *Le Soir* met 80.000 ex., *Het Laatste Nieuws* met 77.000, *Het Nieuws van den Dag* met 70.000, *Le Peuple* met 40.000, *La Dernière Heure* met 38.000 en *Vooruit* met 22.000 ex. *Het Laatste Nieuws* werd toen ook overal goed verkocht, zelfs buiten het Zuid-Nederlands taalgebied, o.m. te Luik 3.500 ex. per dag, te Rijsel 2.900 ex., te Chaleroi 2.800 ex. en te Robeke (Roubaix) 1.500 ex.

Er verschenen in 1935 zo maar eventjes 2.954 dag- week- en maandbladen, met een totale oplage van meer dan twee millioen exemplaren !

Op deze bladzijde vind je een chronologische lijst van de voornaamste Belgische dagbladen, die thans nog verschijnen. Toen het eerste nummer van *De Nieuwe Gazet* van Antwerpen in 1897 verscheen kostte een nummer één centime.

In 1888 had het eerste nummer van *Het Laatste Nieuws* twee cent. gekost, en dat van *Le Peuple* in 1885 ook. Een jaarabonnement kostte 8 frs. Toen *Le Matin* in 1894 voor het eerst verscheen, kostte het nummer 5 cent. Toen het eerste exemplaar van *La Nation Belge* op het einde van de eerste wereldoorlog in 1918 te Parijs van de pers kwam, kostte het reeds 10 cent. Voor het eerste nummer van *Het Belang van Limburg* (1933) mocht men reeds 20 cent. betalen en toen het eerste exemplaar van *De Nieuwe Gids* in 1947 verscheen, was de prijs van een dagblad tot 1 fr. gestegen. In afwachting van de afronding tot 2 frs. betaalt men thans 1,75 frs. voor de meeste dagbladen.

In die oude dagbladnummers treft men soms interessante gegevens aan. Zo treft men op de voorpagina van het eerste exemplaar van *Het Laatste Nieuws* (7 Juni 1888) de aankondiging aan van « een boeiende roman, waarvan de dramatische en ingrijpende toestanden al onze lezers zonder onderscheid ten hoogste zullen bevallen ». Thans is de succestijd van de vervolgromans in de dagbladen (waarin Alexandre Dumas, de schrijver van de « Drie Musketiers » en « De Graaf van Monte Christo », een specialist was), voorbij. De vervolgroman werd verdrongen door het tekenverhaal, een genre waarin onze medewerkers Hergé, Willy Vandersteen en Bob De Moor meesters geworden zijn.

Johan DE BRABANDER.

HOE OUD ZIJN DE HEDENDAAGSE BELGISCHE DAGBLADEN ?

« Le Courrier de l'Escaut »	1829	« Het Volk »	1891
« Le Moniteur »	1831	« De Gazet van Antwerpen »	1891
« Het Handelsblad »	1844	« Le Matin »	1894
« De Gentenaar »	1868	« La Dernière Heure »	1906
« La Flandre Libérale »	1874	« De Standaard »	1914
« Vooruit »	1884	« De Volksgazet »	1914
« Le Peuple »	1885	« La Libre Belgique »	1915
« Het Nieuws van den Dag »	1885	« La Nation Belge »	1918
« Le Soir »	1886	« Grenz Echo »	1930
« Het Laatste Nieuws »	1888	« De Rode Vaan »	1944
		« De Nieuwe Gids »	1947
		« La Cité »	1950

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Sultan Droesch-el-Omo heeft Suske en Wiske mee naar de grot genomen waar hij woont. Lambik komt het gezelschap vervoegen...

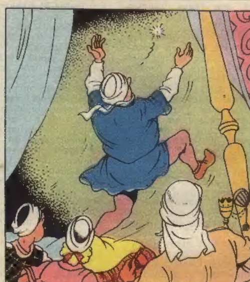

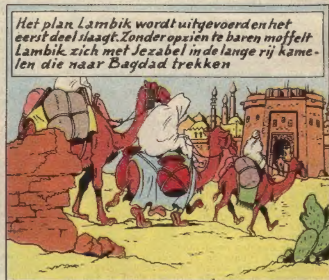

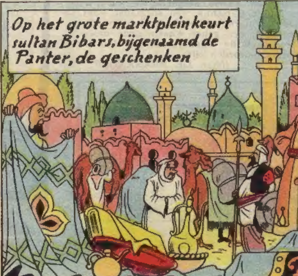

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

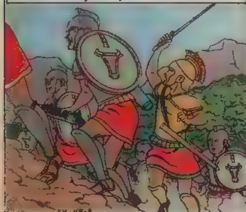

Arbaces is een monster! Maar, waarom speelt hij die komedie tegenover mij? En wat heeft Enak uitgehaald?.. Bovendien geeft Alex geen teken van leven? Wat moet ik doen?

De uren verlopen... Dat de aanval mislukt is, wordt spoedig bekend in de stad en er heerst ongerustheid en opwinding... Zodra zijn eerste woede voorbij was, heeft Sardon zijn raadgevers bijeen geroepen en geeft hen een bolwassing van belang...

(Wordt voortgezet.)

Jullie krijgen het woord

Onze geliefkoosde tekenverhalen

TALRIJKE lezers namen deel aan ons referendum en alle deelnemers ontvangen een reeks chromos van de collectie « Zien en Weten ».

Hier volgen dan enkele van de vele antwoorden :

DE TARTAARSE HELM is een humoristische roman met de komiekste der komieken : Lambik. Hij is ook een onnozelaar en een domme vent, maar ja, dat lezen we toch gaarne ! (R. Blommaert, Brugge.)

— Een pluim voor Willy Vandersteen ! (Fanny Roseel, Aardenburg/Zeeland.)

— Ik vind de Tartaarse helm het schoonst, omdat er vele zotte kuren in komen ! (Frans Cammaer, Mechelen.)

TIJL UILENSPIEGEL. — Naar Tijl gaat mijn voorkeur. Tijl, de onsterfelijke Tijl, die eens de ziel was van de opstand tegen Spanje. Tijl wien het Geuzenbloed in de aderen stuwde, Tijl met zijn gezonde humor en Nele, het hart van Vlaanderen... Tijl en Nele, twee mensen die voor eeuwig in de geheugnis van ons volk blijven leven. Voor dat verhaal wens ik je proficiat, Kuifje, want zooiets in beeld brengen, dat is onze jeugd Vlaams en geestdriftig maken ! (Eric Ponette, Ronse.)

HET VERVLOEKTE EILAND vind ik het mooist. De Avonturen van Alex zijn zeer spannend en daarbij nog leerrijk, omdat ze afspelen in de Oudheid. De tekeningen zijn fijn verzorgd. Van tekenen heeft Martin een handje weg ! (Frans van den Broek, Mechelen.)

HET GEHEIM VAN DE PYRAMIDE. — Het is mijn geliefkoosd verhaal omdat er in de figuren iets is wat voornaam aandoet, omdat het avontuurlijk en spannend is en omdat de personen als Mortimer, Olrik en Blake mannen zijn met een karakter. (José Verdegem, Gent.)

— Het is mij het liefst, omdat het speelt in het land van de pharao's en de geheimzinnige pyramiden en mummies. Ik hou er ook van omdat het oude kennissen zijn die de hoofdrol vertolken zoals : prof. Mortimer, Kapitein Blake, Olrik en de Bezendjas, die ook voorkwamen in Het Geheim van de Zwaardvis. (Roger Rotty, Gent.)

ONDER DE VLAG VAN DE COMPAGNIE lees ik het liefst, omdat het zich afspeelt op onze Nederlandse vloot. (Robert van der Wee, Antwerpen.)

— Dit verhaal voert je in gedachten mee naar het oude, roemrijke verleden van Holland. (Hans Molenaar, Rotterdam.)

— Ik heb al veel gelezen over zeelui, maar nu met die prachtige tekeningen erbij, ben ik in mijn nopjes. Cori ziet er een doorbijter uit, iemand die weet waar hij heen wil. (René Verhaegen, St. Lambrechts-Woluwe.)

SIGNOR BARELLI. — Als de facteur Donderdags komt, vraag ik hem of hij m'n Kuifje bij heeft om het spannend tekenverhaal Signor Barelli te kunnen lezen. (Erik van Raemdonck, St. Lambrechts-Woluwe.)

— Ik kies Barelli omdat het een mooi en leuk getekend verhaal is. Het is spannend en overal schuilt humor achter en dat is er juist het aantrekkelijke van. (Rob. Harms, Tilburg.)

— Barelli bemin ik om het oer-komische van het verhaal ! (Herman van Loon, Arnhem.)

MONSIEUR VINCENT lees ik het liefst, omdat die brave man nooit geen moeite gespaard heeft om de arme mensen te helpen. (Georges Deturck, Tielt.)

HET EIGENAARDIG GEVAL VAN MIJNHEER VAN MEYLBEKE lees ik het liefst omdat dit verhaal de prachtige weergave biedt van het werkelijke leven. Mr. van Meylbeke werd ontvoerd, omdat hij de wetenschap diende en zijn land met een scheikundig product wou opwerken tot een machtige en gelukkige staat. (Frans Meulemans, Mechelen.)

— Omdat er daar nieuwe namen van dieren in voorkomen en het mij zeer nuttig is op school, en ook omdat het voortdurend boeiender wordt. (Pierre Cuvelier, Brugge.)

— Omdat Renaat op mijn broeder gelijkt. (Arlette Bijl, Geeraardsbergen.)

AVONTUUR IN MEXICO lees ik het liefst, omdat er sprake is van een jong edelman die zijn leven gewaagd heeft voor een zigeunerkind. Uit dankbaarheid zal het kind zijn redder zeker in moeilijkheden bijstaan. (Connie Milio, Gent.)

HASSAN EN KADDOER zijn mijn helden omdat hun avonturen me doen schaterlachen. (Julien Depoorter, St. Jans Molenbeek.)

— Wat hebben die twee toch geluk zo maar van de ene eeuw naar de andere te kunnen vliegen ! (Marie Henriette Cesar, Koekelberg.)

VIJF EN VIJF IS TIEN ! — Hewel, ik verslind de tekenverhalen alle tien. Mijn Donderdag is maar goed, als ik de Kuifjesverhalen aandachtig gelezen heb. Zij zijn prachtig, leerrijk en smaken naar « nog ». Voor geen geld ter wereld wil ik mijn vrienden : Lambik, Tijl, Mortimer en Cori verlaten ! (Laurent Delvay, St. Lambrechts-Woluwe.)

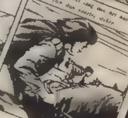
Kuifje ondervraagt zijn vrienden.

Ieder mens heeft goede eigenschappen en gebreken. **Welke zijn de eigenschappen die je bij je vriend wenst te vinden en waarom ?**

Het antwoord (tien lijnen max.) moet ons toekomen **vóór Dinsdag 8 Januari.**

●

VOOR VIJFTIENHONDERD FRANCS PRIJZEN

In de loop van de volgende week krijgen alle deelnemers hun prijs : EEN REEKS CHROMO'S « Zien en Weten ».

Bob De Moor

EEN paar jaar geleden hebben onze trouwe lezers voor de eerste maal de naam Bob De Moor gehoord, toen « Kuifje » hen de bewerking van « De Leeuw van Vlaanderen » van Hendrik Conscience in tekenverhaal aankondigde. Maar sindsdien heeft ons blad zoveel nieuwe lezers bijgewonnen, die de vader van Barelli nog niet goed kennen, dat we hen stellig genoegen zullen doen met hen de figuur van onze vriend voor te stellen.

★

Bob De Moor is (er zullen wel lezers zijn die het reeds geraden hebben, want de Antwerpenaars kunnen het zo moeilijk verbergen) een volbloed Sinjoor. Op 20 December ll. vierde hij zijn zes en twintigste verjaardag. Van op de lagere school had hij een speciale belangstelling voor het tekenen en voor de zeevaart. Toen hij nog maar tien jaar was, wist hij reeds dat hij ofwel tekenaar, ofwel zeeman zou worden. Hij is tekenaar geworden, maar de zee is zijn uitgelezen onderwerp, zie maar : « Onder de Vlag van de Compagnie » en de jongste avonturen van Barelli.

Wanneer je aan de Schelde woont en schepen uit alle landen van de wereld ziet voorbij varen, kun je niet anders dan van verre landen en wijde oceanen dromen, temeer wanneer je lievelingslectuur dan nog zeeroversverhalen zijn ! De zin voor het tekenen zit ons allen in het bloed, en de Lust zum fabulieren ofte vertellen eveneens.

ZIJN DEBUUT

Na zijn studies aan de Antwerpse Academie orienteerde Bob De Moor zich naar dat soort tekenwerk, waarbij hij zijn verbeelding vrij mocht laten werken. Tijdens de laatste bezettingsjaren werkte hij mee aan de creatie van een Vlaamse tekenfilm · « Smidje Smee ». Bij de bevrijding werd hij gekwetst aan hand en been door een Duitse granaat. Hij verloor er de middenste en de ringvinger van zijn linkerhand bij. De beproeving had hem getroffen in wat een tekenaar samen met zijn ogen het kostbaarste is : zijn handen Gelukkig kon hij zich makkelijk wederaanpassen, zodat een buitenstaander nooit vermoeden kan, dat hij twee vingers van zijn linkerhand verloren heeft

In 1945 maakte Bob De Moor zijn eerste *strips*. Het was het verhaal van een scheepsjongen Hoe kon het anders ?

ZIJN EERSTE LAUWEREN

Op zekere dag kwam Bob De Moor zich, met zijn tekenfarde onder de arm, aanmelden op onze redactie. Schuchter, zoals altijd, vroeg hij of hij voor ons blad een tekenverhaal mocht maken en hij toonde enkele proefplaten van de verschillende genre's die hij beoefende : ridderverhalen, komische bandjes en avonturen op zee. Toen hem gevraagd werd welk onderwerp hij bij voorkeur zou willen behandelen, dacht Bob even na en zei dan : « De Leeuw van Vlaanderen », misschien ? Het Vlaams epos was nog nooit in tekenverhaal verschenen en het zou onze lezers, ook buiten de grenzen, interesseren

De Moor vertelde dat hij « De Leeuw van Vlaanderen » voor het eerst gelezen had in 1937, het eeuwfeestjaar van het verschijnen van Conscience's meesterwerk (die het in 1837 op vijf en twintig jarige leeftijd publiceerde). Naarmate er meer platen van « De Leeuw van Vlaanderen » in « Kuifje » verschenen, steeg het succes van de eerste bewerking. Bob De Moor toonde daarna dat hij nog een ander genre, zowel van tekenstijl en inspiratie baas kon · Barelli, waarvan we nu reeds het tweede verhaal volgen. Na het triomfantelijk einde van « De Leeuw van Vlaanderen », zette Bob De Moor zijn historische reeks voort, met de avonturen van Sterke Jan, nu met het verhaal van de vele bekende en naamloze helden, die « Onder de vlag van de Compagnie », eer, roem en welvaart verworven hebben voor hun land. Dit verhaal is weer zover gevorderd dat onze lezers weten dat Bob De Moor in zijn volle element is

ZO IS DE MAN

De vader van Barelli, Sterke Jan en al de andere helden die reeds op De Moor's tekenplank geboren werden, was drie jaar geleden de Benjamin van het tekenbent dat aan « Kuifje » z'n eigen stijl gegeven heeft. Thans is Bob de jongste niet meer. Onze vriend Tibet, die reeds menig verhaal illustreerde en in ons speciaal nummer « Een Gorilla ontsnapte » publiceerde, heeft thans die titel overgenomen. Bob De Moor is in die drie jaren die hij in onze ploeg werkt, een bekend tekenaar geworden. Hij is een kerel die zich nooit haast, noch in zijn werk, noch in zijn manier van doen. Maar wanneer hij werkt of gaat, is het steeds met zo'n ongewone regelmatigheid dat hij een levende illustratie schijnt van de spreuk : *Haast en spoed is zelden goed*

Dat men nu maar niet gaat denken dat Bob De Moor niet hard werken kan ! Alleen het werk dat hij voor « Kuifje » presteert, mag reeds een merkwaardige taak genoemd worden. Maar daarbij levert hij nog allerhande ander tekenwerk, ondermeer *strips* voor een dagblad. En zo een *strip* in een krant, komt overeen met drie platen voor « Kuifje » van elk vier bandjes ! In scheppingskracht schijnt Bob De Moor zijn vriend Willy Vandersteen (een Antwerpenaar zoals hij) te willen evenaren. Maar deze is hem intussen nog een eind voor, zowel in succes als in werkkracht, want Vandersteen maakt wekelijks vier verschillende tekenplaten plus zijn dagbladstrips.

Wanneer je Bob De Moor regelmatig ontmoet, dan zal het je dra opvallen dat hij steeds een sigaret uitdooft, of er een nieuwe opsteekt. Hij rookt nooit de pijp, alhoewel de mensenkenners beweren dat pijpenrokers mannen met een goed karakter zijn (en dat is Bob De Moor wel) en alle zeelui (kapitein Haddock inclusis) verstokte « pijpensmoorders » zijn

Waar hij de zeelui dan weer vervoegt, is op het gebied van de varianten van sterke dranken, die zij speciaal appreciëren : whisky, sherry, enz., maar steeds met maat. (Hij kan er goed tegen.) Indien je nu nog weten wil welke Bob's geliefde hobbies en ontspanningen zijn, dan kan ik je nog vertellen dat hij 's Zomers niets liever doet dan na een druk jaar eens lekker te luieren aan het Noordzeestrand, en te experimenteren of hij niet minder werken niet wat dikker zou worden... 's Winters apprecieert hij vooral die gezellige avonden onder vrienden, wanneer men eens hartelijk kan lachen en dansen. En ik kan verzekeren dat Bob een vrolijke gezel is. Als hij eens los komt, dan ziet men een vleesgeworden Barelli evolueren. Bob houdt ook van sport En dan nog liefst de watersporten. Verder droomt hij er van, zich een goede kleine wagen aan te schaffen, waarmee hij dan een groter deel van de wereld zal kunnen zien. Maar hij kan nog wat wachten, want hij heeft zo pas een huisje met een tuintje verworven, waarin hij bij goed weer, 's avonds en 's Zondags met zijn kleine Dirk kan ravotten

Tot slot moet ik je nog zeggen : Na wat we van de jonge, knappe tekenaar reeds gezien hebben, mag men gerust verklaren : Laat hem maar doen, hij zal ons nog menigmaal verrassen met een nieuw verhaal in een steeds betere en persoonlijke tekenstijl.

Johan DE BRABANDER.

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

In de tempel van Boegi-Woegi geraken Moreau en Barelli slaags met de bandiet die ze zoeken. Op het laatste nippertje kunnen onze vrienden ontsnappen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

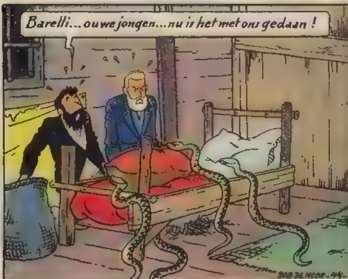

Avontuur in Mexiko

Tijdens een rit worden Juan de los Cordalès, zoon van de gouverneur van Santa Marta, en zijn vriend Esteban door een puma aangevallen...

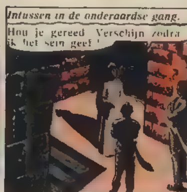
(Wordt voortgezet.)

HET IVOREN MASKER

Marco Polo werd door Koublai Khan als gouverneur van de provincie Jang Tsjoe aangesteld. Velen benijden de vreemdeling die deze eer te beurt viel en een van hen verspreidt het gerucht, dat de stad door een groot gevaar wordt bedreigd door de schuld van Marco Polo...

Volgende week : HET GEHEIM VAN DE BEDELAAR...

DE RING VAN GIBIL

In een eigenaardige fles vonden Leentje en Henk een perkament met Spaanse tekst, een ring en een stuk metaal. Ze zenden deze voorwerpen aan hun oom Elemir van Zwabberdam, een hooggeleerd personage. Oom komt dadelijk naar Mombasa...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

Enkele minuten later bij majoor Hobson...

(Wordt voortgezet.)

DE BROMFIETS VEROVERT DE WERELD

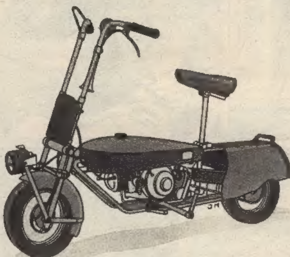
De BROMFIETS is een klein broertje van de moto, zo denken jullie ten minste, maar... dat is een vergissing ! De voorloper van de bromfiets is de autoped of trottinette, zo je wil. Dat goeie, ouwe karretje waarmee jullie de straten op en af ketsen, naar school trappen of (in de stad) de stoepen onveilig maken tot grote ergenis van de wijkagent. Hoe dikwijls zijn Kwik en Flupke niet, omwille van die autoped, met agent n' 15 in botsing gekomen.

De Britten kwamen op het idee een motor op de autoped te plaatsen. Dat was in 1907 en de motor die ze er voor uitkozen ontwikkelde 1,25 P.K. Het hele geval werd MOTO-FRIP gedoopt en kende een aardig succes, dat echter niet van lange duur was.

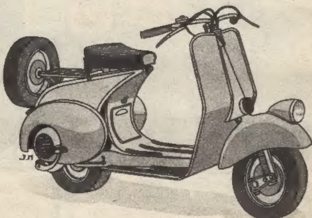
VAN 1915 tot 1923 kwam het ding weer in de mode en men zag de toen zo beroemde en gevierde actrices Mistinguett en Gaby Morlay door de straten van Parijs toeren met hoed, sluiertje en witte handschoenen, op een Moto-Frip... Maar, lang duurde het niet. De gemotoriseerde autoped kwam in stal of schuur terecht, en niemand repte er nog over. In 1944 zochten de Britten naar een voertuig dat door sommige valschermtroepen zou kunnen meegedragen worden. Deze voertuigen moesten licht en soepel en bovendien gemakkelijk en vlug aan gang te brengen zijn. Men fabriceerde de GORGI, die jullie misschien wel eens gezien hebben. Al heeft de Gorgi veel meer het uitzicht van een moto dan van de moderne bromfiets, die je thans overal aantreft, hij was het begin. Het waren vooral de Italianen die gezien hadden, dat er met de Gorgi heel wat aan te vangen was, want zij brachten, na de oorlog, de VESPA's en de LAMBRETTA's op de markt.

Ze beschrijven is wel overbodig, maar het is wellicht van belang er op te wijzen, dat de constructeurs van deze merken de ideale formule gevonden hebben : de bromfietsen welke nadien kwamen, zijn allemaal naar deze modellen vervaardigd. De Italiaanse bromfiets heeft kleine wielen, de chauffeur zit op het zadel zoals op een stoel (en niet te paard), de motor staat achteraan, en vooraan is er een plaat aangebracht die de benen van de berijder moet beschermen.

De Amerikanen bouwden ook bromfietsen. Ze zijn echt Amerikaans t.t.z. groot, blinkend van chroom, comfortabel, maar moeilijk door het druk verkeer van de te enge Europese straten te loodsen. En wie betaalt de brandstof voor z'n zware bromfiets ? Alhoewel het Amerikaans model bij ons dus weinig kans op succes heeft, durfde een Franse firma het aan de BERNARDET met een cylinderinhoud van 250 cm3 op de markt te brengen. Deze bromfiets kost haast zoveel als een grote motorfiets of kleine auto en het kan niemand verwonderen, dat Jan Publiek in dit geval de auto en de moto boven de bromfiets verkiest.

GORGI (Groot-Brittannië) Motor in 2 t. - 98 cm3 - 3 P.K. met 4.000 t. per minuut - 1 versnel. - 43 kg Verbruik : 2 1/2 l. per 100 km - Max. snelheid : 48 km per uur.

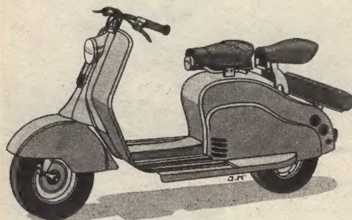

PIAGGIO VESPA (Italië) Motor 2 t. - 125 cm3 - 4 P.K. met 4.500 t. per minuut - 66 kg - Verbruik : 2 l. per 100 km - Max. snelh. : 70 km per uur.

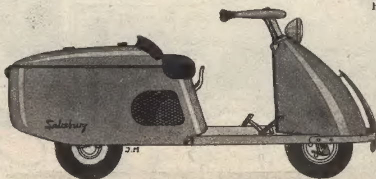
De VESPA's en de LAMBRETTA's kenden een geweldige opgang en thans zijn er in Europa niet minder dan 60 merken van bromfietsen. Het is onbegonnen werk ze allemaal op te sommen. Hier gaan enkele van de meest gevraagde merken : VESPA, LAMBRETTA, BERNARDET, GORGI, SALISBURY, TERROT, VALLEE, MOTOBECANE, WALBA, CUSHMAN en vergeten we niet de PEUGEOT die binnen kort op de markt zal verschijnen. Interessant zijn ook de GUZZI, de A.G.F., SPEED, SCOTAVIA, LUTZ, AMI, BOND, ARGYLE, VELOSTYL, enz... (Cijfers gaven we in ons nummer 49, blz. 19.)

Ik ben er zeker van dat jullie dit lijstje nog kunnen aanvullen !

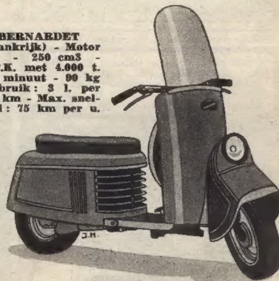
(Wordt voortgezet.)

INNOCENTI LAMBRETTA (Italië) - Motor 2 t. - 125 cm3 - 4,2 P.K. met 4.200 t. per minuut - 3 versnel. - 68 kg - Verbruik : 2 l. per 100 km - Max. snelheid : 70 km per uur.

SALISBURY (U.S.A.) - Mot. 2 t. - 318 cm3 - 6,5 P.K. met 3.200 t. per minuut - 110 kg - Verbruik : 4 l. per 100 km Max. snelh. : 80 km per uur.

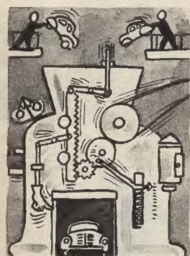
BERNARDET (Frankrijk) - Motor 2 t. - 250 cm3 - 5 P.K. met 4.000 t. per minuut - 90 kg Verbruik : 3 l. per 100 km - Max. snelheid : 75 km per u.

HOE EEN HOTELIER ZIJN CONCURRENT DACHT KLEIN TE KRIJGEN

HOTELIER Paul Sonnefeld van Hanau in Duitsland zag met lede ogen de voorspoed van het « Hanauer Hof », zijn grootste concurrent, en hij bedacht een plan om die klein te krijgen. Het plan was geniaal, maar... toch liep het mis. Sonnefeld gaf zijn neef Fritz Thimm, een student, opdracht twee dozijn bedluizen in het « Hanauer Hof » te zetten. Fritz haalde « twee dozijn van de taaiste soort » in een biologisch instituut en bracht die ongewenste gasten waar ze wezen moesten. De klanten van Joseph Backaus, de waard van Hanauer Hof, begonnen te klagen en deze liet een onderzoek instellen daar hij onmiddellijk geloofde dat er « sabotage » in het spel was. De hele zaak kwam aan het licht en nu mag Paul Sonnefeld vier maanden gaan mediteren over zijn daad en Fritz moet 4.000 frs. boete betalen.

MORRIS EN AUSTIN FUSIONNEREN

DE twee grootste Britse autofabrieken hebben hun aanstaande fusie bekend gemaakt. De nieuwe vennootschap start met een kapitaal van vijf millioen pond en met lord Nuffield als voorzitter. Tot de samensmelting van beide firma's werd besloten om de productie op te voeren, de uitvoer te bevorderen en de taak van de fabrieken in het buitenland te verlichten.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

BRABANT TELT NIET MINDER DAN 14.110 CAFE'S

EINDE December 1947 telde Brabant 1.798.468 inwoners of 21,12 % van de totale Belgische bevolking. Op vijf Belgen woont er dus één in Brabant. Het arrondissement Brussel telt 1175 inwoners per km2. In heel Brabant schijnt het vak van « cafébaas » zeer gegeerd, want alleen in het arrondissement Brussel zijn er 9.339 tegen bv. 4.750 in het Gentse. In Leuven zijn er 3377 cafébazen tegen 1032 kruideniers. In het totaal heeft de provincie 14.110 café's.

EEN WAGEN DIE MEN NOG NIET VEEL ZIET

DE nieuwe SIMCA ARONDE-9, een wagen voor 4 personen en 50 kg bagage verbruikt tegen een snelheid van 60 km per uur 7 liter; aan 70 km 8,4 liter; aan 110 km 9 liter en aan 120 km 10,8 liter. De Franse Simca-fabrieken bouwens dagelijks twee honderd van deze wagens.

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

Blake en Mortimer zijn naar de mastaba gekomen in de hoop de plannen van Olrik te kunnen verijdelen. Olrik komt in de mastaba, loopt een smalle gang door, en verdwijnt dan plotseling spoorloos. Blake en Mortimer keren op hun stappen terug en de professor krijgt een steen op het hoofd...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

Blake hoort de professor roepen en draait zich om...

De kapitein loopt naar Mortimer en ziet in de zoldering een kleine opening...

En hier werden trappen in de rots gehouwen om de klimpartij te vergemakkelijken..

Ze klimmen de rots op...

Na een vermoeiende tocht komen ze in een grote kamer in de rots zelf uitgehouwen

Een ogenblikje, vriend ! Kijk eens in die hoek...

Vooruit, de tijd dringt !

Dat is waar, maar hoe kunnen we hem verwittigen?... Ik zie geen mogelijkheid, tenzij... terugkeren...

Ik heb een idee! Ik laat m'n vest door de schoorsteen glijden, Nasir zal ze vinden en omhoogkijken...

Mortimer voegt de daad bij het woord en laat z'n vest vallen...

...die toevallig blijft hangen aan een vooruitstekende rotspunt...

Terwijl Blake en Mortimer door de pas ontdekte tunnel gaan, komt de trouwe Nasir die eindelijk uit Mena House ontsnapt is, buiten adem aan de mastaba van Dr. Grossgrabenstein...

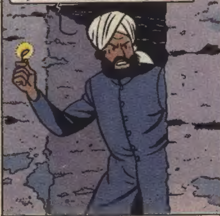
Ik hoop maar dat het goed afgelopen is...

...denkt Nasir, terwijl hij zich in de mastaba laat glijden. In het donker blijft hij luisterend staan. Alles is doodstil... er roert niets... Eindelijk waagt hij het een lucifer te ontsteken...

Behoedzaam, nu en dan een lucifer aanstrijkend, komt Nasir in de laatste kamer...

Nasir knielt neer voor de opening en begint de doorgang aandachtig te onderzoeken. Bijna dadelijk...

(Wordt voortgezet.)